

tet af forslaget til § 2, nr. 1 og 2, jf. den gældende bestemmelse i § 6, nr. 1 og 2. At dansk straffemyndighed efter stk. 2 er begrænset til tilfælde, hvor dansk militært personel er involveret i væbnet konflikt, er ikke nævnt i § 5, stk. 2, men fremgår af §§ 37 og 39, som i gerningsbeskrivelsen udtrykkeligt er begrænset til at gælde under væbnet konflikt.

Forslaget til § 37 omfatter bl.a. forhold, der er forbudt efter Genèvekonventionerne af 1949. Disse konventioner rummer en forpligtelse for de lande, som har tiltrådt konventionerne, til at retsforfølge de mere grove overtrædelser af konventionerne. Sådanne forhold kan efter gældende ret strafforfølges her i landet i medfør af straffeloven § 8, nr. 5. Den foreslåede bestemmelse til § 5, stk. 2, har selvstændig betydning i tilfælde af mindre alvorlige konventionskrænkelser begået over for dansk militært personel mv. i udlandet.

Til § 6

Den gældende bestemmelse i militær straffelov § 10 angiver de subjektive betingelser (tilregnelser) for at ifalde strafansvar ved overtrædelse af militær straffelov. Efter § 10 straffes uagtsomhed kun, hvis dette har særlig hjemmel. De fleste af bestemmelserne i lovens kapitel 7 hjemler strafansvar også for uagtsomme overtrædelser, herunder for simpelt uagtsomme forhold.

Forslaget til § 6 omfatter ifølge lovteksten også grov uagtsomhed. Dette skyldes alene formuleringstekniske grunde, idet strafansvar for overtrædelser af militær straffelov som udgangspunkt er begrænset til forsætlige forhold, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.6. Det kan virke lovteknisk uheldigt i den enkelte bestemmelse at angive »grov uagtsomhed«, samtidig med at overtrædelsen også objektivt skal være »grov«. I de tilfælde, hvor der ikke er fundet anledning til at udstrække ansvaret til grov uagtsomhed, er strafansvaret derfor udtrykkeligt begrænset til forsæt ved formuleringen af de pågældende bestemmelser.

Det bemærkes, at der ikke er strafansvar for simpelt uagtsomme overtrædelser, men at sådanne forhold i givet fald kan medføre et disciplinært ansvar.

I gentagelsestilfælde vil det imidlertid være muligt at anvende straf, selv om den aktuelle overtrædelse i sig selv ikke kan medføre strafansvar, men kun disciplinæransvar.

En sådan situation vil typisk foreligge, hvis der er sket gentagne overtrædelser af den samme bestemmelse inden for en kortere periode, hvor den pågældende i de første tilfælde er blevet ikendt en disciplinær sanktion og dermed er blevet gjort opmærksom

på den uacceptable adfærd. En fortsættelse af denne adfærd vil herefter kunne betragtes som værende grov uagtsom.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til den gældende § 8 og er et supplement til straffeloven § 13, stk. 3, om straffefrihed på grund af nødværge.

Der er fortsat behov for, at overordnet militært personel, herunder vagter, kan anvende den nødvendige og tilstrækkelige magt til at skaffe lovlige tjenstlige befalinger adlydt og i øvrigt sikre disciplinen. Dette kan som hidtil mest hensigtsmæssigt ske ved en henvisning til straffelovens almindelige bestemmelse herom.

Til § 8

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse, som regulerer strafansvaret for medvirken ved overtrædelse af militær straffelov, svarer til den gældende bestemmelse i § 7, bortset fra en mindre sproglig justering.

Efter straffeloven straffes ikke blot gerningsmanden, men også den, der »ved tilskyndelse råd eller dåd har medvirket til gerningen«, jf. straffelovens § 23, stk. 1. Straffeloven § 23 om strafansvar for medvirken til en lovovertrædelse gælder også i militære straffesager. Militært personel, der er omfattet af militær straffelov, kan pådrage sig strafansvar for medvirken til en overtrædelse af militær straffelov, der er begået af andet militært personel.

Straffeloven § 23 indebærer desuden, at også civile, herunder civilt ansatte inden for forsvaret, kan straffes for medvirken til overtrædelse af militær straffelov. Lovforslagets § 8 begrænser i lighed med den hidtil gældende bestemmelse imidlertid adgangen til at gøre et strafferetligt ansvar for medvirken gældende over for civile ved overtrædelse af militær straffelov. Efter bestemmelsen straffes den udenforstående (civile) kun for medvirken til en overtrædelse af militær straffelov, hvis strafferammen for den pågældende overtrædelse er fængsel i 4 år eller mere.

Til stk. 2

I den gældende militære straffelov findes ingen bestemmelse om juridiske personers ansvar. Dette svarede indtil 2000 til straffeloven, hvor der i § 306 indføjedes en bestemmelse om selskabsansvar for enkelte overtrædelser. Ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 blev bestemmelsen ændret til en bestemmelse vedrørende alle overtrædelser af straffeloven. Bestemmelsen er motiveret af artikel 5 i FN's terrorfinansieringskon-